

לב כי' יג חיים ח"ג

ז

להם הממונה ר"ל וכו' מדקא מקמי מונה שמעין הלכחא היא וכ
מסקבר יע"ש וכן פסק הרמב"ם ז"ל בפ"ג מק"ש הי"א וז"ל היתה
נטישת לואה על כשרו וכו' ולא היה להן רוח רע כלל מפני וכו'
מותר לקרות לפי שאין להן רוח רע וכו' יע"ש ועיין בכ"מ ז"ל ש
והטור ז"ל בא"ח סי' ע"ו הביא הסוניא הג"ל והשתי סברות דר"ה
ור"ח וכחב ורי"ף פסק כרב הונא וכן דעת א"א ז"ל וכו' יע"ש ועיין
למרח ב"י ז"ל שם ומרן בש"ע סי' ע"ו ס"ד כתב היתה לואה על
כשרו ומכסה בכנריו או שהכנים ירו ככה"כ דרך חור ואינו מרוח
ר"ר ו"מ לקרות וי"א יע"ש נמלא אהה למד מגדולי המורים הרי"ף
והרמב"ם ז"ל שפסקו כרב הונא דהרבר חלוי שלא ירוח רוח רע
הנס שהוא במקום הלואה ובנופו כיון שהוא מכוסה דאינו מגיע
ליו הרוח רע מותר לקרות ק"ש ואף לסברת האוסרין ע"ז הוא
דהוא במקום הלואה והטינופת ברם כגון דא דנ"ד דאין שם לואה
לא רוח רע מעלמא ממקום אחר והוא הביא במקום שהוא יושב
מינמר סיהא רוח טוב עורף והולך באותו בית תדיר ומבטל הרוח
הרע הבא במקום אחר כל כי ה"ג אפי' האוסרין הג"ל מודים כנ"ד
דשפיר דאיכא והיה מחנך קדוש דאין כאן לא לואה ולא רוח רע מגיע
לחוטם ות"ד יוסף נר"ו .

ועור יש לר היתר בביטול הרוח רע הבא ממקום אחר הוא
ע"י היות הבא מהמונמר עשן שעולה שם מהרוח הטוב
ויש לר לומר שעשן מקרי כסוי כמו שמלינו בקרא ס' אחיו וכיסה
ענן הקטורת את הכפורת וכו' הרי דקרי כיסוי בקרא העשן של
הקטורת וכן מלינו כמה כתובים ויכסהו הענן וכו' ויכס הענן וכו'
ואם התורה קרי כסוי לענן שמכסה בדבר שיש ממשיה כגון הכפורת
יכולין לנו לומר דעשן המונמר הזה יהיה כמו כיסוי לרוח הרע
הלז ועיין בס' לב חיים ח"ב סי' י"ג כמו שיש לפנינו לואה ומ'ר
או דבר ערוה דבעינן כיסוי לענין לו' דברי קדושה וק"ש ותפילה
אם הכסוי הוא ע"י עשן הרבה אם מקרי העשן כיסוי לענין או לא
יע"ש ובס' יפה ללב ח"א סי' ע"ו חות ד' יע"ש .

ואם יש במקום אחר רוח רע והוא אינו מרגיש בחיש הרוח
אם מותר לומר דבר שנקדושה והניחה לע"ד לו' כוראי
דאסיר כיון דבעינן והיה מחנך קדוש וה"ר ברוח שיש לו עיקר
ברם ברוח רע שאין לו עיקר כגון הפחה אם יולא ממנו אקור
כד"ת